

РЕШЕНИЕ

№ 597

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10677** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. И. М., представлявано от адвокат Б., срещу решение /без номер/ от 04.10.2022 г. по НАХД № 989/2022 г. на СРС, НО, 1-ви състав, с което е потвърдено НП № 21 – 4332 – 004336/ 15.03.2021 г. издаден началник сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ на основание чл.182, ал.1, т. 6 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно като противоречи на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание, касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно

решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63 в ЗАНН прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63в ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно, че на 12.09.2020 г. в 11:57 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, касаторът П. М. е управлявал МПС „Д. Д.“, с рег. номер С. със скорост на движение 101 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство “TFR1-M” № 613. На същия е издаден АУАН за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, чрез налагане на глоба в размер на 700 лв. на основание чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил същото.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора за неизпълнено изискване да се обозначи, чрез поставяне на пътни знаци, участъкът от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС.. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км.ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

В този смисъл не се споделят твърденията в касационната жалба, че не е ясно, че има въведено ограничение на скоростта за населено място – 50 км/ч, действащо към датата на извършване на нарушението в процесния участък. Това е така, защото по аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл.21, ал.2 от ЗДвП. Фактическото описание на деянието, описано в АУАН и НП попада в обхвата именно на цитираната по-горе правна норма. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство.

Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН единствено с възражение, че е имал стомашно неразположение.

Неоснователни са и оплакванията на касатора, че в АУАН и наказателното постановление не е описано ясно и точно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Налице е точно и прецизно описание на местоизвършване на нарушението, което е в съответствие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Не води до друг извод липсата на отразяване на административен адрес на мястото на нарушението, доколкото не всеки път това е възможно, а и в конкретния случай описанието позволява да се разбере по несъмнен начин местоизвършването на деянието.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място над 50 км/ч. санкцията е в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лв. Така наложената глоба в размер на 700 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 101 км/ч.

Водим от горното, Административен съд София – град, Х.—ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 04.10.2022 г. по НАХД № 989/2022 г. на СРС, НО, 1-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: